

ви намъ въ лѣтопись-тѣ, то го е прѣписаць отъ приказванія-та на тамошни-ты свидѣтели, и не е промѣнилъ нищичко, до-ру и цѣло-то Число 10 хыляды.

Ако ли искаме да опредѣлимъ число-то на Русскы-ты корабы близо до истинѣ-тѣ, то можемъ да ги кажемъ отъ 300 до 350, или нека и 400; нѣ и тѣи сѣ весьма много, за да може да ги потопи Гръцка-та ескадра. — Че Несторъ написа въ своѣ-тѣ лѣтопись 10,000 кораба, е простително нему; зашто той не е шялъ да промѣни чюждо-то, и въ това той постѣпи, като честенъ Историкъ; нѣ не е простително на Исторіографа, който, като не е знаялъ да вѣрва ли, или да не вѣрва извѣстіе-то, което бяхъ прѣстѣжли Гръцкы-ти корабелници, написа въ своѣ-тѣ Исторіѣ всичкы-ты 10,000 корабы.

И така ако на всякы 400 корабы сѣ ся нахождали по 100 человекы, то излазятъ на лице 40,000 морска войска, и тѣи сѣ вече доста, и за повече не можемъ ся надѣя въ тогавашне-то врѣмя.

б) Сухопѣтна експедиція. Въ това врѣмя, като Русси-ти ся вѣорѣжихъ на море, то тѣи воистинѣ много по силно сѣ приготвили свои-ты сухопѣтны силы. Съ тѣя силы не сѣ ся били Гръцкы-ты корабелници, или етеристи, или тагматици; зашто отъ тѣѣ опасность ги прѣграждаше силна стѣна-Българія: за това тѣя силы не само ся не увеличихъ, като морска-та, до 1,000,000, нѣ до ру и никакъ не сѣ смислены: всичкы-ты тѣя, както и войска-та на Іоанна Владимировича могатъ да сѣ подведѣтъ подъ едно обще заглавіе, сир. Князь Іоаннъ направи бунтъ съ намѣрѣніе да възлезе на Българскый престоль; а отъ Нестора знаемъ само това, че Россіане-ти отидохъ слѣдъ Тиверци-ты и Печенѣгы-ты къмъ Дунава. Ами срѣшу кого? Срѣшу съзвѣника и зятя на Гръцкый Императоръ!

Азъ не щѣ да умножявамъ Русскѣ-тѣ арміѣ до 1,000,000, дито щѣ кажѣ 100,000; нѣ просто щѣ кажѣ, че тя е была